

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 36.

Fjerde Sessions anden Samling.

13de Møde.

Torsdagen den 31te Mars.

(Forts.)

G. Winther: De Grunde, der bleve anførte af Rigsdagsmanden for Odense Amts 1ste Valgfreds (Schovelin) til Støtte for det Forslag, der er gjort om Nedsættelse af Bespiisningsstillæget for de Menige, kan jeg ikke anerkende at være af den Vægt, at jeg derfor skulde stemme for Forslaget. Det er bekendt nok, at vore Soldaters Levemaade, naar de ere til Tjeneste, er saa simpel, at den paa ingen Maade kan taale at blive ringere, og naar det nu er vist, hvad vi Alle vide, at der er temmelig Dyrind paa Levnetsmidler, saa forekommer det mig at være ganske forunderligt nu at ville modsætte sig den Forskielse, som Ministeriet har begjært, for at Soldaterne dog kunde holde Livet nogenlunde pædlig (Hør!). Jeg har selv i den Tid, jeg har boet i Kjøbenhavn, lært at kjende hvad det er, den usle Tilstand, hvori Soldaterne befinde sig, naar de skulle leve udelukkende af deres Gage (Hør!). De ere derfor nødte til forat undgaae Sult at gjøre Sjouerarbejde heri Byen eller see til at forskaffe sig en eller anden lille Tjeneste, hvorved de kunne forskaffe sig det Nødvendige. Jeg finder derfor, at, hvor godt det end kan være at spare, saa er her ikke Stedet dertil. (Monrad: Maa jeg bede om Ordet!).

Nothe: Skjøndt det forekommer mig, at Rigsdagsmanden for Odense Amts 1ste Valgfreds (Schovelin) fuldkommen klart har udviklet Betydningen af det Endringsforslag, som han tilligemed 2 andre Rigsdagsmænd, blandt hvilke jeg er den ene, har stillet under Nr. 19, saa sees det dog af det Foredrag, som nu er

holdt af Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther), at han aldeles har misforstaaet Betydningen deraf (Nei!). Vi ere nemlig — idetmindste er det Tilfældet med Rigsdagsmanden for Odense Amts 1ste Valgfreds (Schovelin) og mig — gaaede ud fra den Forudsætning, at de Bemærkninger, som den ærede Krigsminister fremsførte om det Nødvendige og Billige i, at det fulde Cantonnements-Tillæg blev indrømmet de Tropper, som laae i Holsteen, burde her komme i væsentlig Betragtning, og vi have netop derfor meent, at der ikke var nogen Grund til den Nedsættelse, som er foreslaaet af 10 andre Medlemmer og som indeholdes i Forslaget under Nr. 20. Vort Forslag er kun støttet paa den Betragtning, at vi troe, at denne Sum ikke bør falde Kongeriget til Laft (Hør! Hør!), da den alene er foranlediget ved Politieforanstaltninger, som den særlige, i Hertugdømmernes Holsteen og Lauenborg stedfindende Tilstand gjør nødvendige (Hør!). Vi troe derfor, at det bør betragtes som en reen local Udgift, og derfor er det, at vi have foreslaaet, at den skulde udgaae af dette Budget for Monarchiets fælles Udgifter, og afholdes alene af Hertugdømmerne Holsteen og Lauenborgs Intrader. Skulde derimod dette Forslag, og dermed den Grundtanke, som vi have fulgt ved at fremsætte det, ikke vinde Thingets Bifald, saa kunne vi ikke tiltræde det subsidiaire Forslag om at nedsætte Cantonnementsstillæget til det Halve, hvorpaa Forslaget under Nr. 20 gaaer ud, men troe, at i saa Fald bør man bevilge tre Femtedele af det fulde Beløb. Altsaa rammer den Bemærkning, at det var en utidig Besparselse, som man her har tilsigtet, hvilken Bemærkning blev fremsat af Rigsdagsmanden for Aarhus